

paa fast Ejendom i de enkelte Kommuner, og med Hensyn til selve Arten af Ejendomsskatterne.

Vi ved jo f. Eks., at langt den største Del af Skatten til Amtskommunerne hviler paa fast Ejendom. Naar det er sagt her i Dag, at al Skat til Amtskommuner er Skat paa fast Ejendom, er dette dog ikke rigtigt, idet der er Amtskommuner, der benytter den Ret, der er givet ved Landkommunallovens § 50, til at ligne en Del af Bidragene til Amtsfonden paa de enkelte Kommuner. I det store og hele er det imidlertid saaledes, at langt største Delen af Skatten til Amtskommunerne er Skat paa fast Ejendom. Af Skatterne udskrives jo $\frac{1}{5}$ i Form af Hartkornsskat og $\frac{4}{5}$ i Form af Skat efter Ejendoms-skyldvurdering. Oprindeligt hvilede hele Skatten paa Hartkornet, men der er trinvist i 5-aarige Perioder sket en Overgang til Beskatning efter Ejendomsskyld, og den fuldstændige Overgang til Ejendomsskyld skulde jo nu foregaa, hvis vi ikke kort før Juleferien havde vedtaget en lille Lov, der standsede denne Overgang. Her staaer vi altsaa overfor en Kommunttype, som i væsentlig Grad bruger Skat paa fast Ejendom, og hvorved Grundlaget for Beskatning er Hartkorn og Ejendomsskyld.

Ogsaa Sognekommunerne bruger i udstrakt Grad at ligne Skatten paa fast Ejendom. Der er nogen Forskel i saa Henseende i de forskellige Kommuner, og dette er naturligt, idet Grundlaget for Ligningen meget beror paa, hvorledes Kommunens hele Bygning er. Der kan være Kommuner, i hvilke det er rigtigt og forsvarligt at ligne langt den største Del af Skatten paa fast Ejendom, men der kan ogsaa være Kommuner, hvor det er berettiget at tage en Del af Kommuneskatten i Form af personlige Skatter. Men sammenlægger vi de Skatter, der udskrives paa fast Ejendom i Landkommunerne, med det, der udskrives i Landkommunerne paa fast Ejendom i Form af Skat til Amtet, vil vi se, at ca. 60 pCt. af Skatterne i Landkommunerne udskrives som Skat paa fast Ejendom. Landkommunernes Grundlag for Udskrivning af Skat paa fast Ejendom er det samme som for Amternes Vedkommende; man vilde fra 1. April være gaaet over til ren Ejendomsskyld, saafremt den Lov, jeg nævnte før, ikke var blevet vedtaget. Det vil ses, at Landkommunerne er i allerhøjeste Grad interesserede i, at Grundlaget for denne Beskatning er rigtigt og retfærdigt, naar Skatten fordeles saadan, at de 60 pCt.

falder som Skat paa fast Ejendom og kunde 40 pCt. i Form af personlige Skatter.

Ser vi saa paa Forholdet her i Hovedstaden, København og Frederiksberg, saa har ogsaa disse to Kommuner en ret væsentlig Del af deres Skat i Form af Skat paa fast Ejendom, dog ikke saa meget, som de havde før. I 1910 udgjorde Skat paa fast Ejendom her i Hovedstaden ca. 50 pCt. af de samlede Skatter; den er nu gaaet ned til 15—20 pCt., men ogsaa dette Beløb er dog et ret væsentligt Beløb, selv om det ikke nær kan sammenlignes med det, der udskrives i Landkommunerne. Og ser vi paa Grundlaget for Udskrivningen af Skat paa fast Ejendom her i Hovedstaden, vil vi se, at det er et ganske andet. Det er Grundskat, Arealskat, Brolægningsafgift og Ejendoms-skyld her i København, og for Frederiksbergs Vedkommende er det Grundskat, Vejafgift og Ejendomsskyld. Det er altsaa Kommuner, der langt mindre bruger den Skatteform, som hedder Skat paa fast Ejendom.

Gaar vi til vore Provinsbyer, kommer vi til Kommuner, der endnu langt mindre bruger Formen Ejendomsbeskatning og i langt højere Grad anvender Formen personlige Skatter. Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte før, at han troede, at man ude i Landkommunerne havde handlet rigtigt, ved at man har hævet Ejendoms-skatterne, samtidig med at de personlige Skatter er steget, og han mente, det havde været rigtigt, om vore Købstæder havde valgt at gaa samme Vej. Naar Købstæderne ikke er gaaet samme Vej, tror jeg ikke, det ene skyldes, at de ikke har kunnet se, at det var en Fordel at udskrive noget mere af Udgiften i Form af Skat paa faste Ejendomme, men det er sikkert tillige begrundet i, at Ejendoms-skatterne i vore Købstæder var fikseret, de kunde ikke stige i samme Forhold, som de personlige Skatter. Grundlaget for Ejendomsbeskatningen i vore Købstæder er Grundskat, Husskat og Ejendoms-skyld i 22 af Købstæderne; for de Købstæders Vedkommende, som ikke indførte Ejendomsskyld i 1903, har der overhovedet ikke senere været Adgang til at indføre Ejendomsskyld. Jeg tror derfor ikke, det er noget, der kan bebrejdes Købstædernes Styrere, naar de mere og mere er gaaet over til de personlige Skatter; det er Lovgivningen, der har forbudt dem at gaa den anden Vej.

Jeg sagde før, at det er givet, at Landkommunerne, som udskrives 60 pCt. i Form af Skat paa fast Ejendom, er interesserede i, at Grundlaget er rigtigt.